

Република Србија
ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
САВЕТ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ
72 Број: 07-5752/2009
14. септембар 2009. године
Београд

14 SEP 2009

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- Председник Мирко Цветковић -

Поштовани,

Савету за борбу против корупције обратили су се запослени фирме “Застава електро” из Раче. Уз представку, запослени су Савету доставили документацију везану за приватизацију овог предузећа, из које се јасно види да је Агенција за приватизацију учинила озбиљне пропусте у контроли извршења Уговора, посебно у делу који се односи на обавезно инвестирање.

Уговором о продаји капитала методом јавне аукције, закљученим 15. марта 2006. године између Агенције за приватизацију и Конзорцијума физичких лица кога заступа Ранко Дејановић, продато је 70% друштвеног капитала АД “Застава електро” из Раче по цени од 27.736.000,00 (што износи 10% процењене вредности друштвеног капитала предузећа). Поред исплате купопродајне цене, купац се обавезао да у предузеће инвестира 26.085.000,00 динара у року од 12 месеци, а да у року од 30 дана од дана потписивања Уговора достави Агенцији банкарску гаранцију, безусловну, неопозиву, плативу на први позив Агенције за извршење обавезе инвестирања. Чланом 7.1.2 Уговора је предвиђено да се Уговор сматра раскинутим по сили закона због неиспуњења уколико купац не достави ову гаранцију. Из документације достављене Савету произилази да купац ову обавезу

није извршио у предвиђеном року, јер је банкарска гаранција Кулске банке у Агенцију за приватизацију примљена 13. септембра 2006. године, и са важношћу од 9 дана, односно до 22. септембра 2006. године. Из Уговора произилази да је Агенција била дужна да Уговор раскине због неиспуњења, 5 месеци пре него што је примила гаранцију.

Уговором је такође предвиђено да инвестирање мора бити извршено у основна средства која служе “искључиво за обављање претежне делатности за коју је предузеће било регистровано на дан одржавања аукције” (члан 5.2.1. Уговора). О извршеном улагању купац је био дужан да Агенцији за приватизацију достави потврду овлашћеног ревизора да је поступао у складу са наведеном обавезом, а Агенција за приватизацију и поред извештаја ревизора има право да изврши преглед књига и документације како би се уверила да је купац поступао у складу се преузетим обавезама. Из достављене документације се закључује да је Агенција као доказ о извршеном улагању прихватила налаз проценитеља “Финекс ревизија” д.о.о. из Београда, иако проценитељ у Извештају није дао одговор на најважније питање – да ли опрема која се улаже служи искључиво за обављање претежне делатности предузећа. Неспорно је да набављена опрема и данас стоји у магацину и да никада није употребљена у процесу производње. Поред тога, у Извештају проценитеља нема ни доказа о пореклу опреме која је представљена као извршење инвестиционе обавезе (ради се о опреми страног произвођача за коју недостају царинске декларације, фактуре, ваљани купопродајни уговори и сл.). Само ова чињеница је била довољна да Агенција за приватизацију покрене поступак провере намене и порекла опреме, као и поступак утврђивања одговорности проценитеља који је дао налаз на основу нетачне и неодговарајуће документације, међутим Агенција је прихватила налаз проценитеља упркос упадљивим недостацима. Запослени, у свом обраћању Савету, наводе да су нови власници марта 2007. године на место директора производње ангажовали Марицу Дашић, супругу Николе Дашића, службеника Агенције за приватизацију који је контролисао извршење уговорних обавеза у „Застави електро“, и да је радник одељења Агенције за приватизацију у Крагујевцу Небојша Милојевић истовремено био ангажован од стране „Заставе електро“ за консултантске услуге, преко своје приватне фирме

„Ментор консалтинг“. Запослени су ове податке доставили в.д. директору Агенције за приватизацију и јавности, али до данас није познато како је Агенција поступила у вези са наводима запослених.

У документацији такође постоје подаци да је Министарство економије и регионалног развоја 2006. године одобрило предузећу „Застава електро“ краткорочни кредит у износу од 18.500.000,00 динара ради регулисања неизмирених обавеза према запосленима. Из навода запослених, као и из саопштења које је Министарство економије издало 10. септембра 2009. године након договора са Штрајкачким одбором „Заставе електро“, неспорно произилази да ове обавезе нису измирене, односно да је кредит ненаменски потрошен.

На веб сајту Агенције SIEPA, јануара 2007. године објављена је вест да је предузеће “Застава електро” закључило споразум о пословној и техничкој сарадњи са мултинационалном компанијом “Delphi”, и да ће ради реализације овог Уговора запослити додатних 700 радника до краја 2007. године, и још 3000 радника до краја 2009. године (http://www.siepa.sr.gov.yu/attach/SIEPA_Newsletter_January_2007.pdf). По овом основу, „Застава електро“ је од SIEPA добило из буџета Републике Србије подстицајна средства за страна улагања и промоцију извоза. У документацији достављеној Савету налази се допис компаније “Delphi” од 27. јануара 2009. године у коме ова компанија наводи да раскида Уговор са “Заставом електро”, јер је несолвентна. Уговор је раскинут на дан достављања овог дописа, након чега су заступници компаније “Delphi” из “Заставе електро” однели сав свој материјал, опрему и производе.

У саопштењу, које је 10. септембра издало Министарство економије и регионалног развоја, а које је достављено медијима, наводи се да је ово Министарство преузело обавезу да, након што купци предузећа своје акције поклоне држави, «помогне новом руководству у покретању прозиводње и обезбеђивању текућих зарада запослених, почевши од септембра 2009. године», све док се не нађе нови стратешки партнер за „Заставу електро“.

Из достављене документације је јасно да је приватизација „Заставе електро“ извршена уз бројна кршења закона, и да су несавесни купци одговорни за неизвршавање уговорних обавеза, као и за штету причињену фабрици и

запосленима. Посебно забрињава чињеница да се наводним поклањањем акција предузећа држави, покушава избећи одговорност за кршење закона и Уговора како купца, тако и државних институција. Уместо накнаде штете, несавесним купцима је омогућено да своје обавезе пренесу на државу. Савет за борбу против корупције сматра да наведене чињенице треба да буду основ за утврђивање одговорности државних институција, али и одговорности несавесног купца, након чега би био покренут поступак за накнаду штете. Такође је нужно покренути поступке за накнаду штете због ненаменског коришћења кредита који је одобрило Министарство економије и подстицајних средстава Агенције SIEPA.

С поштовањем,

ПРЕДСЕДНИК

Верица Бараћ

